

پس لرزه‌های جنگ غزه برای اروپا و آمریکا؛ شکاف در صف متحدان

پس لرزه‌های جنگ در غزه، اروپا و ایالات متحده را هدف قرار داده، تا جایی که امروز گروهی از سیاستمداران اروپایی قادر نیستند در ارتباط با تراژدی غزه موضعی واحد یکسان کنند. در همین راستا گروهی از تحلیلگران براین باورند که تداوم این درگیری و حمایت جو بایدن از فعل و انفعال های اسرائیل می تواند برای رئیس جمهوری این کشور در آستانه انتخابات پر هزینه باشد.

به گزارش سایت خبری پرسون، همزمان با افزایش درگیری ها در نوار غزه، ایالات متحده آمریکا و اروپا به نوعی با بازیگران عرب هم صدا شده و به شکلی نرم تلاش دارند تا موضع تل آویو را تغییر دهند. این در حالی است که کشورهای حاشیه خلیج فارس در صدد هستند تا با حمایت های مصر، اردن و تشکیلات خودگردان فلسطین به استراتژی عملگرایانه تری متوسل شده و با تلاش جهت کاهش تنش ها، مسیری را به سوی «صلح پایدار» ترسیم کنند.

ساز ناکوک غرب

فعلا اسرائیل که هدف (ادعایی اش) پایان دادن به مانور حماس است، با هرگونه پیشنهادی مبنی بر برقراری آتش بس مخالفت می کند؛ موضعی که در تضاد با خواست اعراب است. به باور ناظران، صرف نظر از هزینه های انسانی تحمیل شده بر مردم غزه و هزینه های سیاسی اعمالی برای رهبران جهان تداوم جنگ و تلاش برای جابجایی نامحدود فلسطینی ها به جنوب غزه یا فراتر از اراضی اشغالی نه به نفع اسرائیل است و نه محقق خواهد شد. هرچند چهره های رادیکال کابینه این بازیگر بر تحقق چنین گزاره هایی تاکید دارند.

جو بایدن نمی تواند چک سفید امضا در اختیار اسرائیل و ارتشش قرار دهد تا تل آویو به پشتوانه آن به پاکسازی قومی در غزه دست بزند. شاید به همین دلیل دولت های اروپایی حاضر نیستند به بهانه دفاع از خود، خیال پردازی های عناصر افراطی فعال در کابینه اسرائیل را اجرایی یا تایید کنند. به نوشته نیشن، امنیت منطقه برای اروپا حیاتی است، همانطور که برای ایالات متحده و سایر کشورهای عضو گروه هفت نیز اهمیت دارد. در همین راستا پیامدهای تایید فعل و انفعال های رادیکال می تواند برای همه بازیگران پرهزینه باشد.

چند صدایی در بلوک اروپایی

وزرای خارجه گروه هفت بر حمایت خود از برقراری «آتش بس و تعریف کریدورهای بشردوستانه» تاکید کردند و در باب راه هایی جهت احیای صلح در «روز بعد» پس از فروکش کردن درگیری، رایزنی داشتند. آنها راه حل دو کشوری را به عنوان تنها راه خروج از مناقشه قلمداد کرده و همزمان در اظهاراتی (ادعایی) از مقامات ایرانی خواستند تا به حمایت از حزب الله و سایر گروه های هم صدا و متحد با خود پایان دهد. در بیانیه پایانی تاکید شده که اعضای گروه هفت در کنار شرکای منطقه ای شان برای جلوگیری از گسترش درگیری در خاورمیانه تلاش می کنند.

همزمان در باب موضوع اسرائیل، لفاظی هایی نیز به گوش می رسد. پترا دی سوتر، معاون نخست وزیر بلژیک اخیرا گفت که زمان آن فرا رسیده تا اسرائیل را به دلیل بمباران «غیرانسانی» غزه تحریم کنیم. او افزود که واضح است که اسرائیل به درخواست های بین المللی برای آتش بس اهمیتی نمی دهد. از همین رو اتحادیه اروپا باید فوراً توافقنامه همکاری اقتصادی و سیاسی خود با اسرائیل را تعلیق و خواستار ممنوعیت ورود سیاستمداران و سربازان اسرائیلی مسئول جنایت جنگی به این قاره شد. با این حال، موقعیت رهبر بلژیک یک استثنا و محدود به اقلیتی در اروپا است. به همین دلیل بعید است چنین موضعی در سراسر اقیانوس اطلس تکرار شود.

مشکل بایدن آن است که افکار عمومی ایالات متحده حمایت بی قید و شرط واشنگتن از اسرائیل را برنمی تابند. در چنین چارچوبی حزب دموکرات تا حدی تقسیم شده و مخالفت خوانی ها جناح چپ این حزب و رای دهندگان آمریکایی عرب تبار می تواند چشم انداز انتخاباتی بایدن را به خطر بیندازد. این در حالی است که نتانیاهو ممکن است برقراری آتش بس را به منزله خنثی سازی حیات سیاسی اش بداند، بایدن اگر تسلیم رد آتش بس شود، ممکن است هزینه های سیاسی بالایی را متحمل گردد. بخش بزرگی از جوامع اروپایی و آمریکایی بر این باورند که راه حل مناقشه فلسطین و اسرائیل ورود میلیون ها فلسطینی به شبه جزیره سینا است.

اتحادی متزلزل

پاسخ محافل عربی و بین المللی، که نباید از نظر وسعت و وسعت نادیده گرفته شود، این است که خروج فلسطینی ها از خانه هایشان در فرآیند پاکسازی قومی توسط اسرائیل غیرقابل قبول است. با این حال آمریکا و اروپا می خواهند از کشورهای عرب، ترکیه و ایران ضمانت هایی دریافت کنند تا متقاعد گردند، حمله ای به سان حمله ۷ اکتبر تکرار نخواهد شد. کشورهای عربی و اسلامی نیز به نوبه خود در پاسخ به مناقشه کنونی جبهه ای متحد ایجاد می کنند. نشست مشترک اتحادیه عرب و سازمان همکاری اسلامی پس از پایان مذاکرات سه روزه درباره واکنش و اقدام جمعی آنها در رابطه با تحولات غزه نمونه ای از این هم صدایی بود. با این همه این هم صدایی ظاهری است.

سه سال پیش، انور قرقاش، مشاور دیپلماتیک رئیس جمهور امارات، برای اولین بار در محافل سیاسی مجازی چهارمین اجلاس موسسه بیروت در ابوظبی به سیاست "کاهش تنش" اشاره کرد. او هفته گذشته هنگام سخنرانی در کنفرانس سیاست جهانی در جزیره سعدیات خاطرنشان کرد که حمله ۷ اکتبر ثابت کرد که سیاست "مهار" شکست خورده است. دکتر قرقاش ضمن تأکید بر فرصتی که ایالات متحده برای ایفای نقش "حل کننده مشکلات" در منطقه دارد، گفت: "مهار محدودیت هایی دارد و ما باید امروز راه حل هایی پیدا کنیم."